

Píseň Neznámého Vojína

Rimortis

PÍSEŇ NEZNÁMÉHO VOJÍNA

V čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,
černá saka a žena hrdiny pod paží s amantem.
Kytky v dlaních a pásy smuteční civí tu před branou,
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehranou.

Co tady čumíte, vlezte mi někam!
Copak si myslíte, že na to čekám?
Co tady civíte, táhněte domů!
Pomníky stavíte, prosím vás komu?

Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet.
Pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.

Co tady civíte, zkoušíte vzdechnout?
Copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle, já jsem chtěl kněze!

Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílejí po sobě, vůbec nic nemají.
Mňoukaj tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenosí neznámým vojínům.

Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Táhněte raději s děvkama chrápat!
Co mi to říkáte, že šel bych zas? Rád?
Odpověď čekáte? Nasrat, jo nasrat!